

उद्धान न० उद्धसति विक्रम उद्+आ-ल्युट् । १। चूकाम्
उद्ध ५० उज्ज-क्यप् “भिद्योद्गो नदे” पा०नि० । नदभेदे
“कूबं भिद्योद्गसन्निभौ” भट्टिः “तोयदागमरवोद्गभि-
द्ययोः” रघुः ।

उद्ध न्यक ५० । (धोपा)वर्णसङ्करभेदे । “आयोगवेन विप्रायां
जातास्तान्योपजोदिनः । तस्यैव नृपकन्यायां जातः सूनिक
उच्यते । सूनिकस्य नृपायान्तु जाता उद्धनकाः स्यताः ।
निर्घे जयेयुर्वस्त्राणि अस्पृश्याश्च भवन्त्यतः” उभयना ।

उद्धन्धन न० उद्+बन्ध-भावे ल्युट् । ऊर्द्धतः पाशादिना
गलादिबन्धने । “उद्धन्धनवृता ये च गतिर्येषां न विद्यते ।
तेनामुद्धरणायां रमं पिण्डं ददाम्यहम्” वायु पु०
मयामाहात्म्ये “विषमुद्धन्धनं चैव शस्त्रमग्निप्रवेशनम् ।
करिष्ये न हि तान्मृजान् पुनर्दृष्टुमिहोत्सहे” भा० व०
७४० । “जहाग्युद्धन्धनभ्रष्टाः प्रवृज्जानशनच्युताः ।
विषप्रपतनप्राप्तादात्मघातच्युताश्च ये । सर्वे ते प्रत्यवसिताः
सर्वे धर्मावहिर्लताः । चान्द्रायणेन शुद्धोयुक्तप्रलम्ब-
हयेन वा” प्रा०वि० वमः । भावे घञ् उद्धन्धोऽप्यत्र पु० ।

उद्धा(हा)हु लि० उत्तोलितो(वा)बाहुर्ध्वेन प्रा० व० । उत्तोलित-
वाहौ ‘प्रागुलभ्ये फले लोभादुद्धाहुरिव वामनः रघुः ।

उद्धु ड लि० उद्+बुध-क्त । १। विकसिते न्यायादिमते घात-
वस्तुनः संबन्धितानादिना शक्तोद्दीपने संस्कारे च । यथा
हस्तिदर्शनात् अनुभूतहस्तिपकसंस्कारस्य उद्धोधकमे उ-
द्दीपने कृते हस्तिपकः कार्यते इति । २। प्रवृद्धे ४। जागरिते
च “उद्धुवां च जगद्वातो पूजयेद्दीपमाख्यया” ति० त० पु०
वेन येन वस्तुना संस्कार उद्धुध्यते तथा उद्धोधकस्यैव
वक्षते । “उद्धुवं कारणैः स्वैस्वैर्हर्भावं प्रकाशयेत्” सा० द०

उद्धोध ५० उद्+बुध घञ् । १। किञ्चिद्धोधे न्यायादिमते
सृतिजननाय २। संस्कारोद्दीपने च । “उद्धाहादिवहोद्धोधः
बाधारण्याभिमानतः” ननु कथं रामादिरत्याद्युद्धोधकारणे
सीतादिभिः सामाजिकानां रक्तुद्धोधः” इति “रज्याद्युद्धो-
धका लोके विभावाः काव्यनाम्नयोः” इति च सा० द० ।

उद्धोधक लि० उद्धोधयति उद्+बुध-णिच्-लृट् । १। उद्दीपके
२। उद्धोधकारके ३। उद्येन सर्वेषां प्रबोधकत्वान्नस्य
तथात्वम् । उद्धोधकानि च न्यायसूत्रवद्व्योदेर्गितानि तथा
“प्रणिधाननिबन्धाभ्यासविद्वज्जगत्सदृशपरिपङ्काश्या-
न्निवसन्मन्त्रार्थविद्योगैककार्यविरोधातिशयप्राप्तिव्यवधान
सुखदुःखेच्छादिभयार्थित्वक्रिवारामधर्माधर्म, नमित्थेयः” सू०
“अरणमित्तुवर्त्तते निमित्तशब्दस्य इत्यात्मरं नृत्तस्य प्रत्ये-

कमभेदेनान्वयः । प्रणिधानं मनसोविषयान्तरसञ्चारवारणम् ।
निबन्ध एकपत्न्योपनिबन्धनं यथा प्रमाणेन प्रमेयादिभरणम् ।
अभ्यासः संस्कारनाकुल्यम् एतस्य यद्यपि मोहोद्धकत्व
तथापि तादृशे शीघ्रमुद्धोधकसमवधानं स्यादित्याशयेन तदु-
पन्यासः । अभ्यासोद्वेगतसंस्कारः उद्धोधकत्वेनोक्त इति
केचित् । निष्कं व्यासं व्यापकस्य आरकम् । लक्षणं यथा
कपिध्वजादि, चर्जुनादेः । सादृश्यं देहादेः । परिपङ्कः
स्वीकारस्तस्य स्वस्वामिभावोऽर्थः तदेकतरेणान्यतरभरणम् ।
आश्रयाश्रितौ राजादितत्परिजनौ परस्परआरकौ । सम्ब-
न्धोगुणविषयभावादिः गोष्ठ्यन्यायात् पृथगुक्तः । ध्यानन्वयं
प्रोक्षणावघातादेः । विद्योगोयथा दारादेः । एककार्या-
अन्ते वासिप्रभृतयः परस्परआरकाः । विरोधादहिनकुक्षा-
देरन्यतरेणापरभरणम् । अतिशयः संस्कारउपनयना-
दिचाचार्यादिआरकः । प्राप्तिर्धनदेर्दातारं आरयति ।
व्यवधानभावरणं यथा खड्गादेः कोषादि । सुखदुःखयोर-
न्यतरेणापरस्य ताभ्यां तत्प्रयोजकस्य वा भरणम् । इच्छा-
हेतौ यद्विषयकतया गृहीतौ तस्य आरकौ । भयं मरणा-
देर्भयहेतोर्वा आरकम् । अर्थित्वं दातुः । शास्त्रादेः
क्रिया वाक्यादेः, रागातीतिः पुलादेः आरणं, धर्माधर्माभ्यां
जन्मान्तरातुभूतसुखदुःखसाधनयोः प्रागुभूतसुखादेश्च आ-
रणमिति उक्तेषु च किञ्चित्स्वरूपसत्किञ्चिच्च ज्ञातमुद्धो-
धकं शिष्यव्युत्पादनाय वायं प्रपञ्चः” इ० ।

उद्धट ५० उद्+भट-करणे-क्यप् । तण्डुलादेः प्रस्फोटन-
हेतौ १। मूर्धे, तदाकारत्वात् २। कच्छपे, ३। अश्वशये महाशये,
४। प्रवरे, च “पदेपदे सन्नि भटारणोद्धटाः” मैत्र०
उद्धतो भटात् पन्थात् निरा० त० । पन्थवहिर्भूते लोक-
प्रसिद्धेऽज्ञातवृत्ते लोके ।

उद्धव ५० उद्+भू-भावे क्यप् । १। उत्पत्तौ । “स्वैर्यं चतुर्थं
त्वक्कानां पञ्चमे शोषितोद्धवः” या० सू० । कर्त्तरि क्यप् ।
२। उत्पत्तिमति । “दिक्षीपच्छुर्भणिराकरोद्धवः” “सोमोद्-
भवावाः सरितो नृसोमः” रघुः । “लुप्तावद्दीपोऽलमतेन
मध्ये सोमोद्धवावाः सुरनिगनायाः” लङ्काः । “विष्णुपादो-
द्धवा गङ्गा” पुरा० । “सत्यमातोद्धवत्वात्ते भिक्षा अथ्यतु
भावतः” सा० द० । अपादाने क्यप् । ३। उत्पत्त्युत्पादाने ।
“अहमन्त्य भूतानासुद्धवश्च भविष्यताम्” गीता । उद्धतो
भवात् निरा० व० । ४। संसारातीति ५। विष्णौ पु० । “उद्धवः
लोभभयोदेवः” विष्णुस० । “प्रपञ्चोत्पत्त्युत्पादनकारणत्वात्
उद्धवः, उद्धतः संसारादिति वा” भा० उभयथा वाक्यम् ।